

EDUSKUNTA
Puolustusvaliokunta

Lausunto 23.11.2009

Viite: Puolustusvaliokunnan lausuntopyyntö (6.11.2009) hallituksen esityksestä HE 106/2009

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITON (SAL:N) KESKEISIMMÄT MUUTOSesitykset AMPUMA-ASELAKIESITYKSEEN

Suomen Ampumaurheiluliitto kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto puolustusvaliokunnalle ampumaseleista.

Suomen Ampumaurheiluliitto on urheiluammunnan keskusjärjestö, johon kuuluu 314 jäsenseuraa, joissa on jäseniä noin 35.000. Ampumaurheilu on ainoana kesäolympialajina tuonut kaikista 2000-luvun Olympialaisista mitalit (1 pronssi, 2 hopeaa ja 1 kultamitali). Niiden lisäksi vuoden 2000 ja 2004 paralympialaisista hopea- ja kultamitalin. Kaikissa SAL:n lajeissa ovat urheilijamme 2000-luvulla saavutaneet yli 200 EM- ja MM-mitalia. Olympiahistorian aikana on ammunassa saavutettu 17 henkilökohtaista olympiamitalia, joista pistooliammunnasta olympiakultamitaleja yhteensä kolme ja yksi pronssimitali. Suomen Ampumaurheiluliitto on yhdessä Ampumaharrastusfoorumin jäsenten ja muiden alan järjestöjen kanssa laatinut selvityksen aselakimuutosten mukanaan tuomista ongelmakohtista. Haluamme liittona erityisesti painottaa seuraavia asioita:

- lain valmistelun tiukka aikataulu
- ikäraajakysymys
- aktiiviharrastamisen todistaminen ennen ensimmäisen pistoolin hankkimista
- seuran ja ampumakouluttajan lakisääteinen asema
- hallussapitolupaehdot
- mustaruutiaseiden asema
- suorituspaikat
- muutoksen aiheuttamat kulut ja niiden resursointi

Tämän vuoksi SAL esittää jäljempänä tärkeimmät ja pääasialliset muutosesityksensä lakiin ja liittää oheen myös varsin yksityiskohtaisia huomioita niistä epäkohdista, joita lakiesityksessä järjestön näkemyksen mukaan on. SAL:n näkemyksenä on, että lain jatkovalmistelussa joudutaan varautumaan melko monilukuisiin muutoksiin edellä selvitetyn ratkaisemiseksi.

Suomen Ampumaurheiluliiton (SAL:n) keskeisimmät muutosesitykset lakiin

1. Lain valmistelun aikataulu

Suomen Ampumaurheiluliitto on yhdessä Ampumaharrastusfoorumin muiden jäsenten kanssa esittänyt lakiesitystä vielä uudelleen valmisteltavaksi ja että järjestöjen asiantuntemusta hyödynnetään kuten voimassa olevan ja hyvin toimivan aselain valmistelun yhteydessä tehtiin ja että se lähetettäisiin lausuntokierrokselle järjestöille muutosesitysten ja korjausten jälkeen.

Aselaki vaikuttaa ja on keskeinen säädös kansalaisten turvallisuuden kannalta. Tämän vuoksi SAL näkee tärkeäksi lain ehdottoman johdonmukaisuuden ja perustelujen selvyuden. SAL ei pidä toivottavana sitä, että lakia soveltavat, pääosin ja viimekädessä yksittäiset virkamiehet joutuvat ratkaisemaan esiin tulevia ongelmia lakia soveltaessaan ilman, että näitä tiedossa olevia käytännön ongelmia on säädösten avulla ratkaistu. Tämä saattaa johtaa epäyhtenäiseen lupakäytäntöön.

Perustelut: Järjestöjen ja lainlaatijoiden yhteinen tavoite on turvallisuuden lisääminen ja lakia yhdessä rakentamalla saadaan kaikki osapuolet sitoutumaan ja toteuttamaan lakia.

2. Käsiaseiden ikäraja

Lakiesityksen ikäraja on merkittävä uhkatekijä suomalaisen ampumaurheilun jatkumiselle pistoolilajeissa. SAL esittää ensisijaisena ratkaisuna ongelmaan 20v sijasta täysi-ikäisyyttä eli 18 vuotta kaikille asetyypeille. (45§).

Kertaladattavien pistooleiden ja kertaviritteisten revolvereiden tulee lupamenettelyltään olla vähäisen tulivoimansa vuoksi samanlainen kuin ”pitkien aseiden”. (43§ kohta8, 45§, 53§, 54§, 66§) .

SAL esittää, että lakiin on kirjattava mahdollisuus antaa poikkeuslupia ja erivapauksia, silloin kun luvanhakija luotettavasti osoittaa harrastavansa ampumaurheilua ja kuuluvansa Suomen Ampumaurheiluliiton maajoukkue- ja valmennusryhmiin tai vastaaviin (mm. alueelliset valmennusryhmät, tehoryhmät, nuorten maajoukkueryhmät, aikuisten maajoukkueryhmät). Poikkeuslupana tai erivapautena tulisi olla rinnakkaisluvan saaminen nykyisen käytännön mukaisesti alle 18 -vuotiaalle urheilijalle (54§).

Perustelut: Ikärajan nostaminen heikentää ja osin estää nuorten pitkäjänteisen harjoittelun ja pääsyn kansainväliseen ja kotimaiseen kilpailutoimintaan. SAL:n alaisessa kilpailutoiminnassa lapset kilpailevat jo 8-14 vuoden ikäisinä ns. lasten Kultahippu- ja tukiammuntasarjoissa. Tämän jälkeen SAL:n kilpailutoiminnassa siirrytään ampumaan Kansainvälisen Ampumaurheiluliiton (ISSF:n) sääntöjen mukaisiin kilpailuohjelmiin, joissa ovat mukana nuorten sarjat. Nuorten sarjoissa kilpailijat ovat iältään 16 - 20 -vuotiaita. Näissä kilpaillaan niin SM-, PM- kuin myös EM- ja MM-mitaleista.

Pistooliammuntaa harrastavat urheilijamme harrastavat usein monia pistoolilajeja.

Vammaisampumaurheilussa kilpaillaan sekä pistooli-, kivääri- että haulikkolajeissa. SAL on integroinut vammaisampumaurheilun vuonna 2005. SAL palkittiin laaja-alaisesta tasa-arvotyöstä ensimmäisenä lajiliittona OPM:n ja SLU:n Piikkarit-tasa-arvo-palkinnolla.

3. Aktiiviharrastuksen osoittaminen

Suomen Ampumaurheiluliitto esittää aktiivisen harrastusajan osoittamista **vain ensimmäisen pistooliluvan osalta** sekä vähimmäisajaksi enintään puolta vuotta (6kk). Puoli vuotta on riittävä aika karsimaan mielijohteen vallassa mukaan tulleet sekä antamaan seuran toimihenkilöille mahdollisuuden varmistaa jäsenyyttä hakevan ampumataidon kehittyminen turvalliselle tasolle sekä sitoutuminen seuran sääntöihin. Pidempi määräaika ei tuo juurikaan mitään lisäarvoa tavoitteen kannalta. (45§).

Sitoutuminen harrastukseen ja säädöksiin ei riipu harjoittelussa käytettävästä asetyypistä eikä esitetyn määräjän pidentämisestä. Siten tämä tarkoitus on toteutettavissa hyvin myös ilma-aseilla suoritettavalla säännöllisellä harjoittelulla. Ennen henkilökohtaisen pistoolin hankkimisluvan myöntämistä voidaan hakijalta vaatia osoitettua harjoittelua osan aikaa lajiin sopivalla aseella perehtyäksen sen ampumatekniisiin ominaisuuksiin. (45§).

Varusmiespalveluksen moitteeton suoritus tulee huomioida aseluvan myöntämistä puoltavana seikkana lupaviranomaisen tekemän kokonaisvaltaisen arvioinnin yhteydessä. (45§).

Kun henkilö hakee seuraavia lupia pitää riittää, että on aktiivisesti harrastanut ensimmäisen luvan pistoolilla. SAL suosittelee Ampumaharrastusfoorumin suunnittelemaa Ampumakortti-koulutuksen sisällyttämistä käsiaseiden ensiluvan hakijoille. Ajantasaistettu Ampumakortti voisi toimia myös myöhemmin harrastuksen osoittamisen todistuksena. (45§).

Perustelut: Määräaikainen ampumaharrastus pitää voida suorittaa pääsääntöisesti millä tahansa aseilla, ei vaan pistooleilla (esim. myös ilma-aseet). Lyhyempi jakso pistoolilla. Tarkoitushan on selvittää/todistaa, että ampumaharrastus on todellista eli että henkilö todella on kiinnostunut ampumaharrastuksesta ja että hän on turvallinen aseiden käsittelijä.

Ilma-aseiden hyväksyntä pääasialliseksi harjoitteluaseeksi poistaa samalla myös toisen ongelman, joka aiheutuu vuosiharjoittelurytmistä. Ruutiasekausi kestää useimmiten vain puoli vuotta, vaikka paikkakunnalla sattuisi olemaankin 25 metrin sisäampumarata. Useimmissa seuroissa siirrytään ilma-asekauteen lokakuussa ja ulkoradat avataan ammunnan harjoitteluun huhti- toukokuun tietämillä. Siten puolen vuoden mittainen yhtäjaksoinen harjoittelu ei ole käytännössä mahdollista esimerkiksi pienoispistoolilla yhden ulkoratakauden aikana.

Hankkimis-/hallussapitolupakäytäntö pitää olla joustavampi seuraavien lupien hankkimisessa.

4. Seuran ja ampumakouluttajan asema sekä resursointi

Seuratoiminta on aina vapaaehtoista kansalaistoimintaa ja seuroilla tulee olla jatkossakin mahdollisuus valita itse jäsenensä. Esitetty lakiehdotus asettaa seuran toiminnan ikään kuin viranomaistoiminnan jatkeeksi ja samoin myös seurassa tapahtuvan ampumakouluttajatoiminnan merkittävään julkista valtaa käyttävään asemaan. Kun edellä mainitulla tavalla vapaaehtoisella talkootyöllä toimivalle seuratoiminnalle asetetaan lisävelvoitteita, SAL esittää, että lainsäätäjän tulee myös turvata näiden asema laissa tarkasti ja osoittaa ko. toimintaan myös resursointia. (45b§, 45d§, 53a kohta 1)

Seuraan kuulumisen velvollisuus rikkoo näkemyksemme mukaan yhdistymisvapautta ja asettaa ihmiset eriarvoiseen asemaan. Lieveilmionä saattaa syntyä ns. paperiseuroja, jotka itse asiassa lisäävät turvariskiä. (45§).

Ampumakoulutus eli ampumavalmennus tapahtuu usein yli seurarajojen. Siksi SAL esittää, että todistuksen antaminen myös muille ampumaseurojen jäsenille (esim. valmennusryhmät) kuin vain oman seuran koulutettaville, tulee olla mahdollista. Jo nykyisin ns. ampumakouluttajan tehtävää hoitavien (valmentajat, ohjaajat) henkilöiden kouluttaminen tulee olla helppoa ja koulutuksen maksutonta. (45d§).

Lisäksi SAL esittää, että ampumakouluttajan tulee voida antaa jatkossa lausunnossaan vain tiedot harrastuksen määrästä. (45d§, 53a kohta 1)

Perustelut: Vapaaehtoisuusperiaatteella toimivilla seuroilla ei ole taloudellisia resursseja kantaa lakiesityksen mukanaan tuomia toimia ja velvoitteita ilman yhteiskunnallista tukea ja sille osoitettua virallista asemaa. Nyt annetussa lakiesityksessä ei ole ohjaavaa asetusta, josta selviäisivät esim. seuran ja ampumakouluttajan asema, tehtävät ja velvoitteet, koulutuksien hinnoittelu jne. Valmennustoiminta eli ampumakoulutus on usein yli seurarajojen olevaa toimintaa vrt. esim. tehoryhmä- ja aluevalmennusryhmien toiminta.

5. Hallussapitolupaehtojen laajentaminen

Ampumaurheilijan kannalta ase on harrastus- ja urheiluväline ja keino osallistua ja ottaa osaa huippu-urheiluun. Urheilijan suhtautuminen aseeseen on jo tuon vuoksi kokonaisvaltaisempi kuin tavallisen kansalaisen.

Hallussapitolupa huoltajalle: SAL:n mielestä pitää olla myös mahdollista, että kyseinen hallussapitolupa myönnetään esim. seuran vastuvalmentajalle, maajoukkueryhmän valmentajalle tai muulle nimetylle henkilölle, joka on vastuussa aseiden käytöstä. (43§ kohta 8, 53§).

Hallussapitolupa huoltajalle tai vastaavalle henkilölle tulee myöntää myös käsiaseille, vaikka niihin ei myönnettäisikään rinnakkaislupaa nuorelle henkilölle, koska käsiaseiden valvottu käyttö on edelleen sallittua, eli huoltaja jne. valvoo aseiden käyttöä lain 88 §:ssä tarkoittamalla tavalla. (43§ kohta 8, 53§).

Hankkimis- ja hallussapitolupakäytännöt on seuroille tehtävä helpoimmiksi. Seuroilla ei ole taloudellisia mahdollisuuksia hankkia kaikki tarvitsemansa pistoolit samalla kertaa. Seuroille on annettava pitkäaikaiset hankkimisluvat esim: 1-2 vuotta, jonka aikana ne saavat hankkia suunnitelman mukaiset aseet yhdellä kertaluontoisella, nimellisellä lupamaksulla. Seurojen ns. yhteisöaseluvat tulee SAL:n mukaan olla joko maksuttomia tai nimellisiä, jolloin harrastusmahdollisuutta ja seurojen taloutta helpotetaan. (42§, 45a§, 46§)

Perustelut: Kansainvälisen Ampumaurheiluliiton kilpailutoiminta ja SAL:n kilpailutoiminta. Sääntöjen mukaan kilpaillaan jo sarjoissa alle 20-vuotiaille (16v).

Mikäli pidetään kiinni harrastusvaatimuksesta seuran pistooleilla, tulee seuroille ostettavaksi suuri määrä erityyppisiä pistooleita. Tämä on monelle seuralle raskas taloudellinen taakka, jota ei helpota se, että hallussapitolupien hinnat ovat nousseet 24 eurosta 68 euroon.

6. Mustaruutiaseiden asema laissa

Ampuma-aselain 6§ luettelee eri asetyypit. Toisen momentin kohdassa 11 on mainittu mustaruutiaseet. Tähän kategoriaan kuuluvat kaikki mustaruutiaseet niin kiväärit kun pistoolitkin.

Ampuma-aselakiehdotuksessa on kuitenkin joka paikassa unohdettu mustaruutiaseet. Monessa kohdassa lukee vain haulikko, kivääri, pienoiskivääri ja yhdistelmäase tai sitten viitataan käsiaseisiin (6§:n 2 momentin kohdat 4-7). SAL esittää, että mustaruutiaseet tulee rinnastaa haulikkoon, kivääriin, pienoiskivääriin ja yhdistelmäaseeseen hankkimisen ja hallussapidon ja rinnakkaisluvan osalta. (§43 kohta 8, 53§, 54§, 66§)

Perustelut: Mustaruutiaseet puuttuvat lakiesityksestä.

7. Suorituspaikat, muutoksen aiheuttamat kulut ja niiden resursointi

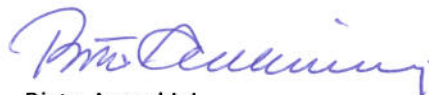
SAL esittää lopuksi, että lakiesityksen vaikutukset ampumaratoihin, suorituspaikkoihin ja asekoulutuksen tuomat kustannukset ja velvoitteet huomioidaan myöhemmissä määräraha- ja lainsäädäntöhankkeissa. SAL uskoo käytännön koulutuksen ja ampumaurheilukulttuurin edistämisen yhdessä lisäävän aseturvallisuutta. Näiden koulutusvelvoitteiden täysimittainen läpivienti edellyttää yhteiskunnan tukevan seuroja lain vaatimusten täyttämässä. Turvallisuus ei tule ilman riittävää taloudellista panostusta. Yleinen kansalaismielipide odottaa perustellusti selkeitä uudistuksia ja niiden toteuttamisen käytännöllistä turvaamista ja läpiviemistä.

Helsingissä 23.11.2009

Suomen Ampumaurheiluliitto ry

Mikko Nordquist
puheenjohtaja

Risto Aarrekivi
toiminnanjohtaja

Liitteet

Liite 1 Huomioita lakivaikutuksista

Liite 2 SAL:n seuratoiminnan idea

Liite 3 Urheilijan tie

LIITE 1

Liite Suomen Ampumaurheiluliiton lausuntoon koskien ampuma-aselain ja eräiden siihen liittyvien säädösten muuttamista (mukana jo 21.4.2009 antamamme lausunnon mukana)

Yksityiskohtaisemmat selvitykset, perustelut ja kommentit

Suomen Ampumaurheiluliitosta ja ampumaharrastuksesta

Suomen Ampumaurheiluliitto on ampumaurheilun keskusjärjestö ja sen alaisuudessa koko maassa toimii 314 seuraa ja noin 35.000 urheiluampujaa. Ampumaurheiluliitto on mm. Kansainvälisen Ampumaurheiluliiton (ISSF) jäsen ja liittomme kautta osallistutaan sekä Olympi- että Paralympialaisiin. Ampumaurheilu on Suomen menestyneimpiä kesäolympi- ja paralympialajeja, sillä suomalaiset ampumaurheilijat ovat saavuttaneet jokaisesta 2000-luvulla järjestetystä Olympialaisista mitalit (2000 Sydney: Hopea - Juha Hirvi/pienoiskivääri, 2004 Ateena: Hopea -Marko Kemppainen/haulikko-skeet, 2008 Peking: Kulta – Satu Mäkelä-Nummela/haulikko/trap, pronssi – Henri Häkkinen/ilmakivääri) ja vuoden 2000 (hopea – Erkki Pekkala/ilmakivääri) ja 2004 (kulta – Minna Leinonen/ilmakivääri) Paralympialaisista kummastakin mitalit. Pekingin olympialaisissa myös pistoolilajeissa oli suomalaisedustus ja ilma-pistoolissa Mira Nevansuu sijoittui finaalissa seitsemänneksi. Lisäksi suomalaiset ampumaurheilijat ovat vuosien 2000 - 2008 aikana saavuttaneet lähes 200 EM- ja MM-tason mitalia. Mitaleista on saavutettu pistoolilajeissa lähes puolet. Menestys on tulosta pitkäjänteisestä jo nuorena aloitetusta määrätietoisesta ja suunnitelmallisesta harjoittelusta ja kilpailemisesta.

Ampumaurheiluharrastus alkaa SAL:n piiriissä pääsääntöisesti jo 8-10-vuotiaana. Alle 20-vuotiaita ampumaurheilijoita on SAL:ssa 3.784. Lasten ja nuorten 8-14v. ns. Kultahippu-toimintaan osallistuu vuosittain yli 1000 nuorta (ns. tukiammuntasarjat) ja maajoukkueisiin pyrkivien valmennusryhmiin eli 15-20 vuotiaiden tehoryhmiin valitaan vuosittain 60-100 nuorta urheilijaa. Tukisarjoissa ammutaan sekä ilma-aseilla että ruutiaseilla, niin pistoolilla kuin kiväärillä.

SAL:n alaisuudessa toimivat seuraavat lajiryhmät: pistooli, kivääri, haulikko, liikkuva maali, practical, siluetti, mustaruuti- ja kasa-ammunta. Vuonna 2008 järjestettiin liittotason kilpailuja yhteensä 301. Näiden lisäksi järjestetään lukuisia erilaisia muita kilpailuja (seurojen väliset kilpailut, ranking-kisat, puulaakikisat). Niiden määrä on moninkertainen verrattuna liittotason kilpailuihin. Liiton alaisissa kilpailuissa (pistooli, kivääri, haulikko, liikkuva maali), pyritään aina järjestämään myös sarjat nuorille sekä tukiampujille (8-14v.). Nuorten sarjat SAL:n alaisessa kilpailutoiminnassa ovat seuraavat: pistooli ja kivääri ja liikkuvan maalin lajeissa Y16, Y18, Y20, N16, N18 ja N20, haulikossa Y15, Y17, Y20, N20 sekä practical-ammunnassa juniorit alle 20 v (Y= yleinen ja N=naiset/tytöt). Yleisessä sarjassa voivat kilpailla myös tytöt ja naiset.

SAL on integroinut vammaisampumaurheilun 2005. Vammaisurheilun lajeja on sekä pistooli-, kivääri- että haulikkolajeissa. SAL palkittiin laaja-alaisesta tasa-arvotyöstä ensimmäisenä lajiliittona OPM:n ja SLU:n Piikkarit-tasa-arvopalkinnolla.

SAL:ssa kilpaillaan seuraavissa pistoolilajeissa: ilmapistooli (10m), ilmaolympiapistooli (10m), 50m pistooli (ent. vapaapistooli), olympiapistooli (25m), urheilupistooli (25m), vakiopistooli (25m), pienoispistooli (25m) ja isopistooli (25m) sekä mustaruuti- (6 lajia), siluetti- (10 lajia) että practical-lajeissa (3 lajia).

Pistoolilajeissa on yleistä, että harrastaja ampuu ja harrastaa useita eri pistoolilajeja eikä välttämättä vain yhtä ainoaa.

Yleisiä huomioita perusteluista

Perustelut on kirjoitettu kiireellä ja ovat osin hyvinkin puutteellisia ja joissain kohdin jopa harhaanjohtaviakin. Huomioitavaa on mm. että ampumaurheilu aloitetaan hyvin useasti jo 8-10 vuotiaana ja hyviin tuloksiin pääseminen vaatii pitkää, määrätietoista ja useamman kerran viikossa tapahtuvaa harjoittelua. Käsitys, että 20 vuoden ikäraja korostaisi vakiintuneempaa ampumaurheilun harrastamista, on virheellinen. Ampumaurheilu on taitolaji ja se vaati huipulle pääsyssä jopa 5-7krt/viikossa harjoittelemista. Rikostilastojen perusteella osaltaan tehdyt perustelut käsiaseiden rajoittamisesta erityisesti ampumaurheilun osalta eivät ole relevantteja. Huomioitavaa on myös kansainvälinen ampumaurheilun kilpailutoiminta, kun lakia uudistetaan. On mahdollistettava lainsäädännöllä niin Suomeen tulevien kuin Suomesta matkaavien nuorten alaikäisten kilpailevien aseluvat.

Yhtenä ratkaisuna voisi olla se, että EU-asepassiin merkittäisiin kaikki harrastajan omistuksessa tai käytössä olevat aseet. EU-asepassi ei kuitenkaan oikeuttaisi aseiden hallussapitoon kotimaassa, vaan se olisi dokumentti matkustamista varten alle 18/20 vuotiaille.

Merkittävää on myös se, että 2-vuotista harjoittelemista ei voida toteuttaa säännöllisenä talvikauden aikana. Myös nykyiset ampumaratojen ympäristöluvut rajoittavat ja jopa estävät harjoittelemisen, kun ratojen ampuma-aikoja on rajoitettu niin, että työssäkäyvät tai koululaiset ja opiskelijat eivät pääse radoille luvissa määrättyinä aikoina. Usein viikonloppuisin tapahtuvat harjoittelut eivät myöskään ole mahdollisia, lupien ampumakieltojen vuoksi.

Luotettavasti ja säännöllisesti ampumaurheilua harrastavalle ja kilpailevalle nuorelle urheilijalle, olisi lakiin kirjattava mahdollisuus antaa poikkeuslupia tai erivapauksia. Esim huoltajan hallussapitolupa myös pistoolille, jota käytettäisiin valvottuna kilpailu- ja harjoitustilanteissa.

Hyvin monessa kohdin niin yleisissä perusteluissa kuin myös itse lakiesityksessäkin on unohdettu mustaruutiaseet.

Perustelussa tulee viitata tilastoihin, jotka osoittavat, että äänenvaimentimia käytetään merkittävässä määrin rikolliseen toimintaan. Pelkkä elokuvien perusteella muodostettu mielikuva ei ole lain perusteluiksi riittävä. Analogisesti tulisi kaikki muutkin "mahdollisiin rikollisiin käyttötarkoituksiin" soveltuvat välineet saattaa luvanvaraisiksi. Lisäksi, jos edellä mainitut osat tulevat luvanvaraisiksi, ne tulee määritellä. Mikä on äänenvaimennin?

Tarkasteltavaksi tulee myös terveystietojen rajausaika, kuinka pitkältä taaksepäin voidaan merkintöjen katsoa vaikuttavan aseluvan hankkimiseen.

Huomioitavaa on, että poliisilla on pula yleisesti henkilökunnasta ja vielä suurempi pula lupaviranomaisista on poliisihallinnossa. Tämä on tunnettu tosiasia. Yhteistyötä seurojen kanssa pitää lisätä, siellä on asiantuntemusta, samoin SAL:n parissa, kuten muualla harrastus- ja ampuma-asepiireissä.

Kommentit yksittäisiin pykäliin:

3ja a ja b § Merkinnät

Tarvitaan selkeä määritelmä mm. aseiden rungolle. Määrittelyjen tulee olla yksiselitteiset ja vastattava alan terminologiaa. Pykälässä osoitetaan aseiden ja niiden osien merkitsemistä. Merkitseminen olisi määriteltävä ja tarkennettava missä se tulee olla, vai onko se oltava jokaisessa luvanvaraisessa osassa.

Valmistusmerkintöjen osalta saattaa tulla esille vaara, että tulee kaksi eri asetusta samalla sarjanumerolla, kun elinkeinonharjoittajille annetaan lupa merkintöjen omatoimiseen tekemiseen.

Urheilu- ja metsästysaseet ovat usein erittäin arvokkaita ja niissä voi olla arvokkaita kaiverruksia. Maahantuontimerkinnät eivät saa oleellisesti alentaa aseiden arvoa ja siksi ne tulee voida tehdä muuallekin kuin vain näkyvimille paikoille aseissa. Maahantuontimerkintä on luonteeltaan sellainen, että sitä tarvitsee viranomaisen tarkistaa ainoastaan aseiden omistushistoriaa selvitettyä, esim rikoksen yhteydessä. Tällöin merkinnän voi tarkistaa myös muualta kuin näkyvältä paikalta, esim haulikossa rungon sisäpuolelta tai piipun alta etutukki poistamalla.

43§ Kohta 8

Puuttuu maininta mustaruutiaseista, joka tulee lisätä.

ns. ase16 lupa –tilapäinen ryhmähallussapitolupa leirejä, kilpailumatkoja varten.

44§ Hankittavaa ampuma-asetusta ja aseiden osaa koskevat edellytykset

...Pistoolia suurikokoisempi revolveri katsotaan taskuaseeksi...

Tässä kohdin yksityiskohtaisissa perusteluissa lienee virhe tekstissä !!!

45§ Hankkimisluvan saajaa koskevat edellytykset luonnolliselle henkilölle

SAL:n harrastus- ja kilpailutoiminta aloitetaan yleensä ampumakoulun kautta, jotka kestävät 3-12 kuukautta. Toiminta perustuu pitkäkestoisuuteen, asioiden toistoihin, turvallisuutta korostavaan toimintaan. Toiminnassa korostuu myös vastuullinen aseiden käyttö. Yleensä Ampumakouluissa harrastus aloitetaan ilma-aseilla ja sen jälkeen harrastajien tasosta riippuen siirrytään ruutiaseilla ampumiseen, ensin tuelta ohjaajien valvonnassa.

SAL esittääkin, että esitetyn 20-vuoden sijasta hankkimislupa voidaan antaa 18 vuotta täyttäneelle.

Toiminnan tulee olla tasa-arvoista ja siksi esim. täysi-ikäisyys voisi olla selkeä lähtökohta. Toisaalta myös kertaladattavat pistooleihin ja revolvereihin (ampumaurheilussa käytettävät) tulee voida saada hallussapitolupa 18 vuotiaana ellei SAL:n esittämää yleistä 18v. ikärajaa hyväksytä vrt. loukkupyntiaseet.

SAL kannattaa harrastuksen todistamista. SAL:n mielestä 2 vuoden kestoisen harrastamisen ennen ensimmäistä lupaa haettaessa ei ole relevantti maan eri osien ja olosuhteiden erilaisuuden vuoksi. SAL esittää vähimmäisajaksi puolta vuotta, jolloin harrastaminen tulisi olla minimissään 1 kerran viikossa. Mikäli harrastus tapahtuu harvemmin, voi ko. harrastusaika olla pitempi. SAL suosittelee ns. Ampumakortti-koulutuksen sisällyttämistä kaikille ensiluvan hakijoille.

Aktiivinen harrastaminen tulee pystyä tekemään halutussa lajiryhmässä (esim. ISSF pistooli, siluetti, practical), ei yksittäisessä lajissa, koska käytännössä on osoitettu, että pistooliammuntaa harrastavat

harrastavat useita lajiryhmän lajeja eikä yksittäistä lajia vielä harrastuksen alkuvaiheessa voi varmuudella valita, siksi SAL esittääkin kohtaan ilmaisua lajiryhmä.

Pistooliammunta tapahtuu pääsääntöisesti ulkoradoilla. Liki puoli vuotta sääolosuhteet eteenkin pohjoisempana ovat sellaiset, ettei harjoittelu ulkona joko ole mahdollista tai mielekästä. Ilma-aseilla tapahtuva harjoittelu on ehdottomasti hyväksyttävä osaksi harjoitteluaikaa. Lisäksi ilma-aseilla opitaan yhtäläillä kaikki oleelliset turvallisuusasiat, ratakäyttäytyminen. Ampumatekniikka on lähestulkoon sama ilma-pistoolilla kun ruutiaseella.

Huomioitavaa olisi toisaalta se, että nykyisen aselain valvominen antaa jo nyt hyvät edellytykset valvoa aseiden saantia ilman 20 vuoden ikärajaa.

Esityksessä oleva velvollisuus seuran jäsenyyteen rajoittaa osin myös aseiden saatavuutta.

Aseen valvotusta käytöstä tulee perusteluihin saada selvennys mikä on riittävä taso esim kilpailutilanteessa tai harjoitustilanteessa. Kilpailu- ja harjoitustilanteissa pitää riittää, että paikalla on sääntöjen määräämät toimitsijat, jotka ovat jo käyneet pitkällisen tehtäviin perehdyttävän koulutuksen.

Ongelmaksi amunnankouluttajan alaisuudessa tapahtuvassa seuran aseilla tapahtuvassa 2 vuoden ampumajaksossa muodostuu patruunoiden hankkiminen. Patruunavälityksessä tulee ongelma seuroille, joilla ei ole elinkeinonharjoittamislupaa. Ratkaisu voisi olla aikuiselle vasta-alkajalle myönnettävä patruunoiden hankkimislupa, jolloin viranomaisella samalla voisi jo tarkistaa henkilön taustat.

Nykyisen lain § 88 tulisi arvioida uudelleen ja muuttaa.

45b§ Yhteisön ja säätiön asevastaava

SAL on samaa mieltä esityksen kanssa.

45c§ Luvanhakijan soveltuvuustesti

SAL kannattaa, toisaalta testin suorittaneella pitää olla oikeus nähdä testin tulos ja sen perusteella tehty arvio ja tieto tulkinnasta.

45d§ Ampuma-asekouluttajaksi hyväksyminen

SAL kannattaa käytäntöä, mutta asekouluttajalta ei voida vaatia tulkintoja, vaan pelkän todistuksen harjoituskerroista ja harrastamien intensiivisyydestä

Koska kouluttaja on seuran valtuuttama, kaikki tiedot, joita kouluttaja antaa viranomaisille on pystyttävä antamaan myös seuralle.

Asekouluttajiksi tulisi hyväksyä SAL:n ohjaajat, valmentajat, ylemmän tason tuomarit ja tuomarikouluttajat Ampuma-asekouluttajien koulutustilaisuuksia tulee poliisiin järjestää tarvittava määrä. Poliisiin on osoitettava riittävä määrä henkilö- ja myös taloudellisia resursseja ko. toimintaan. Mikäli poliisi ei itse järjestä kysyntää vastaavaa koulutusmäärää ko. koulusta, poliisiin on koulutusta pyydettyessä esim. SAL:n alueiden pyynnöstä/useamman seuran pyynnöstä pystyttävä osoittamaan henkilöresursseja, jotta koulutukset saadaan järjestettyä. Kouluttajakoulutuksen harvalukuisuus ei saa haitata SAL:n ja muiden tahojen harrastustoimintaa, eikä se saa olla ns. aselupia säätelevää toimintaa.

Koska etenkin suuremmissa seuroissa asekouluttajatyö tulee olemaan laajamittaista, tulee kouluttajaksi voida esittää jäsenen lisäksi myös palkattu toimihenkilö.

Koska kouluttajista tulee osaltaan virkamieskunnan jatke, tulisi poliisihallinnon varata siihen myös taloudellisia resursseja maksettaessa kouluttajien kulukorvaukset. Huomioitavaa on jatkossa harrastusrekisterien, ampumakorttien rekistereiden tms. hakijoille ja seuroille aiheuttamat tietokone-, sirukortti-, ohjelmisto- ja henkilöstökulut. Poliisihallinnon ja valtioneuvoston tulee osoittaa tähän ehdottomasti taloudellisia resursseja. Viranomaisten taholta vapaaehtoiselle seuratyölle nyt osoitetut varsinaisesti viranomaistyöt on myös korvattava seuroille taloudellisesti.

Asekouluttajan ei voida edellyttää aina paikalla oloa, vaan harrastuksen toteaminen on pystyttävä/sallittava todistamaan muiden valvojien tai apuohjaajien kanssa

On huomioitava, ettei kaikilla yhdistyslain 4§ mukaisilla yhdistyksillä ole omia ampumaratoja.

Asekouluttajan kotipaikka ei voi olla aina sama kuin koulutettavalla, koska kouluttaja voi olla useamman seuran jäsen ja voi tehdä ns. kiertävää koulutusta tai harrastajat voivat myös kiertää eri ratoja, jos kotipaikkakunnalla ei ole tarkoituksenmukaisia ratoja.

Huomioitavaa on myös valmentaminen, kouluttaminen urheilupuistoilla tms. paikoissa, sekä eri ryhmien valmennustoiminta esim. tehoryhmät jne.

Kouluttajan tulee olla SAL:n mukaan lajiryhmäkohtainen asekouluttaja, ei lajikohtainen.

Ampuma-asekouluttajan tehtävä on erittäin vaativa ja työllistävä, jopa mahdoton valvoa, kun ns. valvottavina olisi uudet tulokkaat sekä jo mukana olevat ns. vanhat harrastajat.

53§ ja 53a§ Hallussapitoluvan voimassaoloaika ja lupaehdot

SAL:n mielestä 5 vuoden ensimmäinen lupa on hyvä, mutta jatko osoitettava vain tarvittaessa ilman normitettua määräaikaan sidottua seuranta.

Kohta 3) Harrastuneisuus on muullakin luotettavalla tavalla pystyttävä osoittamaan.

Luvan uusiminen tulisi olla veloituseton.

Kohdasta puuttuvat taas mustaruutiaseet.

54§ Rinnakkaislupa

Kohdasta mustaruutiaseet puuttuvat

Kertaladattaville pistooleille tulisi antaa myös rinnakkaisluvat alle 20v – vrt. SAL:n kilpailutoiminta, vrt loukkupyntiaseet

Osaltaan voitaisiin käyttää ns. ase16 lupa –tilapäinen ryhmähallussapitolupa leirejä, kilpailumatkoja varten

Lain tulisi huomioida oma erillinen tilapäishallussapitolupa Suomeen kilpailemaan tuleville ja myös Suomesta ulkomaille meneville alle 20-vuotiaille.

55§ Rinnakkaisluvan voimassaoloaika

SAL kannattaa esitystä.

66§ Lupien ja suostumusten raukeaminen

Kohdasta mustaruutiaseet puuttuvat

67§ Lupien peruuttaminen

Kohdassa tulisi selkeyttää aseiden käyttäminen, hallussapitolupa, ei kantolupa

67b§ Tulisi mainita jäsenen lisäksi myös seuran palkkaama henkilö. Henkilön siirtyessä toiseen seuraan, pitää lupa voida siirtää toiseen seuraan

89§ Po. aseiden luvanvaraista osaa

112b§ Ampumakelvottomaksi tehdyt aseet tulisi luetteloida tai ainakin poistaa aseluettelosta.

119§ Siirtymäsäännös kohta 3

Siirtymäaika voisi olla pidempi, helpotettaisiin poliisin kansliaviranomaisten työtä, vuoden siirtymäajaksi esitetään kahta (2) vuotta.

Muuta

ERVA-luodit: määritelmä uusittava, reikäpäiset luodit ballistisilta ominaisuuksiltaan huomattavasti parempia ja niitä käytetään esim. ammuttaessa siluettipistoolia pitkillä matkoilla. Lisäksi ammuttaessa metallitauluja kimmokkeiden vaara on huomattavasti pienempi (esim. Siluetti- ja practical -ammunnassa).

Suomen Ampumaurheiluliitto on valmis antamaan asiantuntija- ja koulutusapuaan lain jatkovalmistelussa ja käytäntöön pantaessa.

Suomen Ampumaurheiluliitto

merk. Mikko Nordquist
puheenjohtaja

Risto Aarreki
toiminnanjohtaja

JOKAINEN AMPUMAUURHEILUSEURAMME ON KOTISEURA

KOTISEURAMME/AMPUMASEURAMME IDEA:

Tukea kasvua pienestä ampumaurheilijasta isoksi ihmiseksi eli seura tukee yksilöä elämän eri vaiheissa

Liite 2

LAPSILLE

KASVUN PAIKKOJA:

KOTISEURA KASVATTAJASEURA

Iloisia ja hauskoja ampumahetkiä ja -juttuja, leikkiä, osallistumista, tervettä olemantapojia, kasvatusta, sosiaalisia valmiuksia. Perhe ja suku mukana tukemassa!

IDENTITEETTI

HAUSKAA

NUORILLE

ELÄMÄN PONNAHDUSLAUTA:

NUORILLE TOIMINNAN JA HARRASTAMISEN PAIKKOJA

Ampumaurheilua, liikuntaa, osallistumista, sosiaalista pääomaa, ampumaurheilun yksilöllisen kehittymisen mahdollisuuksia

NUORET AKTIIVISESTI MUKANA

AIKUISILLE

HYVINVOINTIA LIIKUNNASTA

VIRKISTY KOTISEURASSASI

Vanhemmille, yksineläjille ampumaurheilua, liikuntaa, uusia mahdollisuuksia osallistua, sukupolvien ja – puolien yhteispoljoja

Kansalais toiminta/Urheilu

Terveys

Kasvatust

SEURAJOHTAJA

Vaillio
ja kunnat

Markkina-
voimat

Urheilukerhoista vaihdett

SENIOREILLE

UUSIA ELÄMÄN MAHDOLLISUUKSIA JA TEHTÄVIÄ KOTISEURASTA:

KIIREETÖNTÄ KOHTAAMISTA

Ampumaurheilua, liikuntaa, aikaa ja aloitteita sukupolvien yhteispeleille, kokemuksen ja elämän tarinoiden kertomista

ELÄMÄN TAITOJEN, KOKEMUSTEN JA TIEDON VÄLITTÄMISTÄ

AMPUMAUURHEILU ON MONISUKUPOLVISTA KOHTAAMISTA JA VÄLITTÄMISTÄ

